ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

ΖΗΤΗΜΑ ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΥ

Είναι έξοργιστική ἡ ἀπάντησις τοῦ γενικοῦ διευθυντοῦ τοῦ Ὑπουργείου Συγκοινωνιῶν περὶ μὴ ὑπάρξεως πιστώσεων διὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῆς ὁδοῦ Πατρῶν—Τριπόλεως. Διότι δὲν τὸν ἠρώτησεν ἡ πόλις τῶν Πατρῶν. Αἱ Πάτραι ἀπηυθύνθησαν πρὸς τὸν ἴδιον τὸν πρωθυπουργόν, ὅστις ὡς Ὑπουργὸς Δημοσίων Ἔργων, εἶχε δηλώσει ὅτι τὴν ὁδὸν αὐτὴν «τὴν ἔχει μέσα στὴν καρδιά του» καὶ θὰ πράξῃ τὸ πᾶν διὰ τὴν ταχεῖαν ἀποπεράτωσίν της. Λοιπόν, ὁ κ. Καραμανλῆς, ὡς πρωθυπουργός, δύναται νὰ ἐμπλουτίσῃ τὸ ἁρμόδιον ὑπουργεῖον μὲ τὴν ἀπαιτουμένην πίστωσιν. Καὶ ὁ κ. Καραμανλῆς προσωπικῶς πρέπει ν' ἀπαντήσῃ εἰς τὸ αἴτημα τῶν Πατρῶν.

Ο ΜΥΣΤΙΚΙΣΜΟΣ

Πέραν τῶν ἐκφράσεων, τὰς ὁποίας ἐχρησιμοποίησεν εἰς δημοτικὸς σύμβουλος — καὶ αἱ ὁποῖαι, πράγματι, εἶναι ἀδόκιμοι — τὸ γεγονὸς εἶναι ὅτι ὁ Δῆμος δὲν ἠθέλησε μέχρι τοῦδε νὰ ἀνακοινώσῃ εἰς τὸν λαὸν τῆς πόλεως τὰς ἀπόψεις του ἐπὶ τοῦ ζητήματος τοῦ ἐξηλεκτρισμοῦ, ἀρκούμενος εἰς τὰς καθησυχαστικὰς διαβεβαιώσεις περὶ παρακολουθήσεως τοῦ ζητήματος, ὑποσχέσεων ὑπουργῶν, βουλευτῶν κλπ. Ἐπεκράτει ἕνας μυστικισμὸς τελείως, καθ' ἡμᾶς, ἀδικαιολόγητος. Ἔπρεπε ἐξ ἀρχῆς νὰ δοθοῦν τὰ πάντα εἰς τὴν δημοσιότητα, ὥστε ὅλοι οἱ παράγοντες τῆς πόλεως νὰ ἐκφράσουν τὴν γνώμην των ὡς πρὸς τὴν συμφερωτέραν λύσιν. Ἐν πάσῃ περιπτώσει, ἔστω καὶ ὀλίγον ἀργά, ἂς ἐπιληφθοῦν πάντες οἱ ἁρμόδιοι ὅλης τῆς πόλεως καὶ ἂς ἐκφράσουν τὰς ἀπόψεις των, προτοῦ νὰ εἶναι πολὺ ἀργά.

Η ΔΕΞΙΩΣΙΣ

Σήμερον ἔχει τὰ γενέθλιά της ἡ βασίλισσα τῆς Ἀγγλίας Ἐλισάβετ, ἐν ὀνόματι τῆς ὁποίας οἱ δήμιοι τῆς Λευκωσίας ἀπηγχόνισαν τὸν Καραολῆν καὶ τὸν Δημητρίου. Εἰς τὴν ἐπ' εὐκαιρίᾳ τελεσθησομένην εἰς Ἀθήνας δεξίωσιν, ὡς ἀνηγγέλθη, δὲν θὰ παραστοῦν οὔτε μέλη τῆς κυβερνήσεως, οὔτε ἡγέται κομμάτων. Θὰ παραστοῦν, μήπως, κοσμικοὶ κύριοι καὶ κοσμικαὶ γκιόσσαι; Θὰ ἔπρεπε νὰ τὸ μάθωμεν...

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΠΑΡΑΙΤΗΣΙΝ

Κυβερνητικὴ ἐφημερίς, μετὰ τὴν παραίτησιν τοῦ κ. Θεοτόκη, τολμᾷ νὰ παρατηρήσῃ ὅτι:

«...δὲν ἦτο ὁ καταλληλότερος νὰ ἀνταποκριθῇ πρὸς τὸ ἀγωνιστικὸν πνεῦμα τοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ καὶ πρὸς τὴν ὁλόθερμον συμπαράστασιν τῶν ἐλευθέρων Ἑλλήνων εἰς τὸν ἀγῶνα τῶν δούλων ἀδελφῶν των...»

ἐνῶ ἕως τώρα κατεκρίνετο καὶ ἡ Ἐθναρχία τῆς Κύπρου, ἡ ὁποία ἤγειρε τὸ ζήτημα καὶ ἡ Ἀντιπολίτευσις ἡ ὁποία ἐζήτει τὴν ἀντικατάστασιν τοῦ κ. Θεοτόκη, ἡ δὲ πλειοψηφία τῆς Βουλῆς, πλὴν ἑνὸς μόνον, ἦτο σύμφωνος νὰ μείνῃ εἰς τὴν θέσιν του ἕνας ἄνθρωπος ξένος καὶ πρὸς τὸν ἀγῶνα τῶν Κυπρίων καὶ πρὸς τὴν συμπαράστασιν τῶν Ἑλλήνων...

"ΕΓΓΥΗΣΙΣ,,

Εἶπεν ὁ κ. Θεοτόκης ὅτι ἡ ΕΡΕ καὶ ὁ ἀρχηγός της ἀποτελοῦν «ἐγγύησιν διὰ τὴν γαλήνην τοῦ τόπου καὶ τὴν ὁμαλὴν ἐξέλιξιν τῆς πολιτικῆς ζωῆς». Αἱ λέξεις πρέπει νὰ ληφθοῦν, φυσικά, μὲ τὴν ἔννοιαν ποὺ τοῦς ἀποδίδει τὸ σύγχρονον λεξικόν. Ὁμαλὴ πολιτικὴ ζωὴ = ἐκβιαστικὴ ἀνάληψις τῆς ἡγεσίας κόμματος καὶ τῆς ψηφοφορίας τῆς Βουλῆς, μὲ τὴν προηγουμένην βασιλικὴν ἐντολήν. Γαλήνη = διαμονὴ εἰς τὰς Σεϋχέλλας ἢ καὶ εἰς τὰς «λεωνίους μονὰς» κατόπιν τῶν ζωηρῶν ἐκδηλώσεων διὰ τὴν Κύπρον...

ΠΕΤΡΩΔΕΣ ΕΔΑΦΟΣ

Μὲ λύπην — εἶπεν ὁ κ. Ἀβέρωφ — ἐγκατέλειψε τὸ ὑπουργεῖον Γεωργίας. Προφανῶς, διότι θεωρεῖ τὴν ἐξωτερικὴν πολιτικήν, ὑπὸ τὰς παρούσας συνθήκας, πολὺ δυσκολώτερον ἔργον ἀπὸ τὴν γονιμοποίησιν τῶν πετρωδῶν ἐδαφῶν, ποὺ εἶχεν ἀναλάβει...

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΓΕΩΡΓΙΑΣ

Ὁ κ. Καραμανλῆς προσπαθεῖ νὰ δικαιολογήσῃ τὴν τοποθέτησιν τοῦ κ. Ἀποστολίδη εἰς τὸ Ὑπουργεῖον γεωργίας, διὰ τῆς δηλώσεως ὅτι πρόκειται περὶ ἐξαιρετικοῦ ἐνδιαφέροντος διὰ τὴν Γεωργίαν. Καὶ τοῦτο ἵνα μὴ ἡ ἀνάληψις ἑνὸς ὑπουργείου θεωρουμένου ὡς δευτερεύοντος ἐκληφθῇ ὡς μείωσις διὰ τὸν ἀντιπρόεδρον τῆς κυβερνήσεως καὶ ἄλλοτε ὑπουργὸν Οἰκονομικῶν. Ἀλλὰ διατί αὐτὴ ἡ προσπάθεια; Μήπως ὁ πρώην ὑπουργὸς Γεωργίας, ὁ κ. Ἀβέρωφ δὲν εἶχε χρηματίσει Ὑπουργὸς Ἐξωτερικῶν καὶ ἐδέχθη τὸ ὑπουργεῖον Γεωργίας χωρὶς νὰ τὸ θεωρήσῃ ὡς ὑποτίμησιν; Μήπω; ὁ κ. Παπανδρέου δὲν ἀνέλαβε τὸ ὑπουργεῖον Παιδείας, ἀλλ καὶ ἀρχηγὸς κόμματος καὶ πρώην πρωθυπουργός; Ὅλα τὰ ὑπουργεῖα εἶναι ἰσότιμα δι' ἀνθρώπους δημιουργικούς, μὴ ὑποκειμένους εἰς τὸ σύμπλεγμα τῆς βαθμολογίας.

ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΙ

Οἱ Ἕλληνες καὶ οἱ Τοῦρκοι εἶναι σύμμαχοι καὶ φίλοι. Λοιπόν, οἱ καλοὶ λογαριασμοὶ κλπ. Ἐπροξένησαν οἱ Τουρκοκύπριοι ζημίας 330.000 δολλαρίων εἰς τοὺς Ἕλληνας καὶ θὰ τοὺς πληρώσουν ὡς ἀποζημίωσιν 12.000 δολλάρια, ἤτοι λιγώτερον ἀπὸ 4 τοῖς ἑκατόν. Τόσον περίπου ἐπλήρωσαν καὶ οἱ Τοῦρκοι τῆς Σμύρνης καὶ Κωνσταντινουπόλεως, συνεπῶς εἶναι «ἐν τάξει» καὶ οἱ ἄλῃται τῆς Λευκωσίας...

Ο ΕΠΑΙΤΗΣ

Συνελήφθη εἰς τὰ Χανιὰ ἕνας ἐπαίτης, ὁ ὁποῖος εἶχε δύο σπίτια ἐνοικιασμένα καὶ δύο οἰκόπεδα. Ἐδικαιολογήθη δὲ ὅτι ἐπαιτοῦσε διὰ νὰ δυνηθῇ νὰ οἰκοδομήσῃ καὶ εἰς τὰ δύο οἰκόπεδα. Μήπως, διότι ἔχων δύο σπίτια, εἰσέπραττε τόσα ἐνοίκια ὥστε ἡ μόνη διέξοδος ἦτο... ἡ ἐπαιτεία;

ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΟΙ

Οἱ Εὐρωπαϊκοὶ σιδηρόδρομοι ἀπεφάσισαν νὰ καταργήσουν τὴν τρίτην θέσιν καὶ νὰ παρέχουν εἰς τοὺς ἐπιβάτας μὲ τὸ μέχρι τοῦδε εἰσιτήριον τῆς τρίτης, τὰς ἀνέσεις τῆς δευτέρας. Οἱ Ἑλληνικοὶ σιδηρόδρομοι ἔχουν καταργήσει τὴν δευτέραν θέσιν καὶ δημιουργήσει μίαν... νεκρὰν ζώνην μεταξὺ πρώτης καὶ τρίτης...

ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΝΕΑΝ ΥΟΡΚΗΝ

Μία ἀμερικανικὴ ἔκθεσις εἰς Εὐρώπην ὑπὸ τὸν τίτλον: «Κεφαλαιοκρατία τοῦ Λαοῦ»

Η ΕΞΕΛΙΞΙΣ ΤΩΝ ΗΝ. ΠΟΛΙΤΕΙΩΝ

ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ. (Ἰδ. ὑπ.) Ἡ ἱστορία τοῦ ἀμερικανικοῦ ἔθνους ὅπως αὕτη ἀρχίζει ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τῆς δημιουργίας του ὡς μιᾶς φιλελευθέρας καὶ ὑποαναπτύκτου χώρας μέχρι τῆς σημερινῆς ἐποχῆς ὅπου αἱ μηχαναὶ ἐκτῶν ζώων καὶ ἐχρειάζετο πολὺ προσπάθεια διὰ τὸν προσπορισμὸν τῶν ἀπαιτουμένων πρὸς διαβίωσιν.

Εἰς τὸ προαύλιον τῆς οἰκίας αὐτῆς εὑρίσκεται ἕνας ἄνθρωπος ὁ ὁποῖος κατασκευάζει πρόκες διὰ τῆς χειρὸς του μὲ ρυθμὸν 15 τεμαχίων τὴν ὥραν. Διὰ νὰ δοθῇ ἡ μεγάλη ἀντίθεσις ὡς αὕτη παρουσιάζεται μετὰ τὰς συνθήκας τῆς συγχρόνου παραγωγῆς, εἰς τὴν ἑτέραν πλευρὰν εὑρίσκεται αὐτόματος μηχανὴ κατασκευῆς καρφοβελονῶν ἡ ὁποία παράγει 16.000 καρφοβελόνας τὴν ὥρα.

Ὁ πρόεδρος Ἀϊζενχάουερ παρατηρεῖ τὸ πρότυπον ἀμερικανικῆς οἰκίας τοῦ 1776, εἰς τὴν ἔκθεσιν «Κεφαλαιοκρατία τοῦ Λαοῦ»

χουν ἀντικαταστήσει τὰ πάντα καὶ ἡ κεφαλαιοκρατία ἀποτελεῖται ἀπὸ αὐτὸν τοῦτον τὸν λαόν, θὰ παρουσιασθῇ εἰς τὸ ἐξωτερικὸν διὰ μιᾶς ἐκθέσεως.

Ἡ ἔκθεσις ἡ ὁποία φέρει τὸν τίτλο «Κεφαλαιοκρατία τοῦ Λαοῦ» ἐπαρουσιάσθη τὸ πρῶτον εἰς τὴν Οὐάσιγκτον ὥστε νὰ λάβουν πρῶτοι οἱ Ἀμερικανοὶ μία ἰδέα τῶν ἐκθεμάτων καὶ τῶν συμβολικῶν πινάκων μέσῳ τῶν ὁποίων θὰ τοὺς γνωρίσουν οἱ ἄλλοι λαοί.

Διὰ τὴν πληρεστέραν κατάρτισιν τῆς ἐκθέσεως ἐζητήθησαν αἱ γνῶμαι ἐπισκεπτῶν ἀπὸ τοῦ προέδρου Ἀϊζενχάουερ μέχρι καταπλήκτων μαθητῶν τοῦ δημοτικοῦ καὶ βάσει τῶν ὑποδείξεων αὐτῶν ἐγένοντο αἱ σχετικαὶ ἀλλαγαὶ ὥστε ἡ εἰκὼν τῆς Ἀμερικῆς νὰ παρουσιασθῇ ὅσον τὸ δυνατὸν ἀκριβής.

Τὸ πρῶτον ἔκθεμα τῆς ἐκθέσεως, ἡ ὁποία προετοιμάσθη ὑπὸ τοῦ Διαφημιστικοῦ Συμβουλίου διὰ λογαριασμὸν τῆς Ἀμερικανικῆς Ὑπηρεσίας Πληροφοριῶν, εἶναι μία οἰκία ἡ ὁποία δεικνύει τὴν ἁπλότητα τῆς ζωῆς ὅταν αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι ἐγένοντο ἀνεξάρτητον ἔθνος τὸ 1776. Τὰς ἡμέρας ἐκείνας ἡ ἐνέργεια πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς ἐργασίας παρήχετο ὑπὸ τῶν ἀνδρῶν, τῶν γυναικῶν καὶ

Εἰς τὴν ἔκθεσιν ὑπάρχει ἐπίσης καὶ ὁμοίωμα τῆς ἀμερικανικῆς διακηρύξεως τῆς ἀνεξαρτησίας ὅπου διακηρύττεται ἡ πίστις τῶν προπατόρων τοῦ ἀμερικανικοῦ ἔθνους ὅτι ὅλοι οἱ ἄνθρωποι «ἐπροικίσθησαν ὑπὸ τοῦ Δημιουργοῦ των μὲ ὡρισμένα ἀναφαίρετα δικαιώματα».

Διὰ τῶν ἐκθεμάτων παρουσιάζεται ἡ τεραστία μηχανοποίησις εἰς τὴν χώραν ἡ ὁποία ἔχει ὡς ἀποτέλεσμα τὴν αὔξησιν τῆς παραγωγῆς καὶ τὴν καλυτέραν ἀμοιβὴν τῶν ἐργαζομένων ὥστε ἡ Ἀμερικὴ νὰ εἶναι ἡ χώρα τῆς ἀφθονίας.

Διαγράμματα ἀπεικονίζουν τὴν σταθερὰν μείωσιν τῶν ὡρῶν ἐργασίας καὶ τὴν παράλληλον αὔξησιν τῶν ἡμερομισθίων καθὼς ἐπίσης τὸν τρόπον κατὰ τὸν ὁποῖον αἱ μεγάλαι βιομηχανίαι διαμοιράζονται μὲ τοὺς ἐργάτας τὰ μεγάλα κέρδη ὥστε νὰ δύνανται πολλοὶ Ἀμερικανοὶ νὰ διατηροῦν ἀσφάλειες, καταθέσεις εἰς Τραπέζας καὶ νὰ ἀγοράζουν μετοχές.

«Ὁ κάθε ἕνας σχεδὸν ἔχει γίνει κεφαλαιοκράτης», λέγει μία μεγάλη ἐπιγραφὴ καὶ συνεχίζει: «Μέχρι τοῦ 1900 τὸ πλεῖστον τῶν κεφαλαίων διὰ τὴν ἐπέκτασιν τῶν βιομηχανιῶν εἰς τὴν Ἀμερικὴν προήρχετο ἀπὸ ὀλίγας Τραπέζας. Σήμερον, κεφαλαιοκράτης εἶναι ὁ λαὸς ὁ ὁποῖος μὲ τὶς οἰκονομίες του καὶ τὰ ἀσφαλιστικά του κεφάλαια καθὼς ἐπίσης καὶ τὰς συνταξιοδοτικάς του παροχὰς προβαίνει εἰς ἐπενδύσεις εἰς τὰς βιομηχανίας. Μεριμναὶ ἑταιρεῖαι ἔχουν περισσοτέρους μετόχους παρὰ ἐργάτας.

Διὰ νὰ λάβουν οἱ ἐπισκέπται τοῦ ἐξωτερικοῦ μίαν ἰδέαν τοῦ μέσου Ἀμερικανοῦ ἐργάτου, ἡ ἔκθεσις παρουσιάζει διὰ σειρᾶς φωτογραφιῶν τὴν ζωὴν ἑνὸς τυπικοῦ ἐργάτου, ὡς ὁ Τζεῖς Μπάρνες καὶ ἡ οἰκογένειά του, κατοίκων τῆς Πενσυλβανίας.

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΑ
ΔΙΑ ΠΑΙΔ. ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ
ΠΛΑΤΕΙΑ ΓΕΩΡΓΙΟΥ 1
Ἤρχισαν λειτουργοῦντα τμήματα, ἐν πρωϊνὸν καὶ ἓν ἀπογευματινὸν

ΣΤΕΦΑΝΑ
ΒΑΠΤΙΣΤΙΚΑ
ΗΛΙΑ Θ. ΠΑΠΑΘΕΟΥ
ΟΔΟΣ ΚΟΡΙΝΘΟΥ 254
(Πλησίον Πατρέως)

ΤΗΝ ΤΡΙΤΗΝ
ΛΗΓΕΙ Η ΠΡΟΘΕΣΜΙΑ ΑΝΑΝΕΩΣΕΩΣ ΤΟΥ
ΕΘΝΙΚΟΥ ΛΑΧΕΙΟΥ
Εἰς τὴν πέμπτην κλήρωσιν ἡ ὁποία ἀρχίζει τὴν ἑπομένην Πέμπτην τὸ ΕΘΝΙΚΟΝ ΛΑΧΕΙΟΝ δὰ δώσῃ εἰς κέρδη 47.015.000 δραχμῶν δὰ κερδίσουν δὲ 66.420 λαχεῖα. Προσέξατε νὰ μὴ σᾶς διαφύγῃ ἡ προθεσμία καὶ χάσετε τὰ γραμμάτιά σας
ΑΝΑΝΕΩΣΑΤΕ ΤΑ ΓΡΑΜΜΑΤΙΑ ΣΑΣ ΑΠΟ ΤΩΡΑ

ΤΑ ΣΥΝΘΕΤΙΚΑ ΝΗΜΑΤΑ ΕΙΣ ΝΕΑΣ ΔΙΑΦΟΡΟΥΣ ΧΡΗΣΕΙΣ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ. Ἡ παραγωγὴ τῶν συνθετικῶν νημάτων εἰς τὸ Ἡνωμένο Βασίλειο ἔφθασε εἰς νέον ἐπίπεδον ἐπιδόσεως, δηλαδὴ περίπου 213 ἑκατομμύρια κιλὰ κατὰ τὸ 1955. Ἐὰν συγκρίσει πρὸς τὸ 1946 ἦτο κατὰ 2 1)2 φορὰς μεγαλυτέρα, καὶ ἰσοῦτο κατὰ μέσον ὅρον μὲ τέσσερα χιλιόγραμμα κατὰ κεφαλὴν πληθυσμοῦ.

Δύο κυρίως ἦσαν οἱ παράγοντες ποὺ συνετέλεσαν εἰς τὴν τελευταίαν ἀνάπτυξιν τῆς σημαντικῆς αὐτῆς Βρετανικῆς βιομηχανίας: ἡ αὔξησις τῆς παραγωγῆς τῶν νεωτέρων νημάτων, ὅπως τὸ νάϋλον καὶ ἡ τερυλίνη, καὶ ἡ συνεχὴς εἰσαγωγὴ νέων χρήσεων διὰ τὸ ραγιόν.

Τὸ ραγιὸν ἐφευρέθη τὸ 1935 ἀπὸ τὴν μεγάλη Βρετανικὴ ἑταιρεία Κώρτολντ καὶ ἀποτελεῖ σήμερα τὴ βάσι τῆς παραγωγῆς—εἰς πολλὰς χώρας—ἑνὸς νήματος ραγιὸν μὲ εἰδικὰς ἰδιότητας: γεροῦ ἐλαστικοῦ καὶ ἀνθεκτικοῦ εἰς τὴν θερμότητα.

Τὸ «Τενάσκο», ὅπως ὠνομάσθη τὸ ἐν λόγῳ προϊόν, ἐπελέγη ἀπὸ τοὺς ἀμερικανοὺς βιομηχάνους ὡς τὸ καλύτερο διὰ τὴν κατασκευὴν ἐλαστικῶν τοῦ στρατοῦ.

Σήμερα τὸ νῆμα αὐτὸ χρησιμοποιεῖται κατὰ 80 τοῖς ἑκατὸν εἰς τὴν παραγωγὴν ἐλαστικῶν, καὶ εἰς τὴν Βρετανίαν, ἡ χρησιμοποίησίς του ἐπεξετάθη καὶ εἰς τὴν κατασκευὴν ἱμάντων μεταφορᾶς, σωλήνων, ἱμάντων μεταδόσεως, κινήσεως, ταπετσαρίας αὐτοκινήτων καὶ παιδικῶν καλτσῶν.

Ἄλλα νέα νήματα εἶναι ἡ «Φιμπρολά», ποὺ ἔχει ἰδιότητας ὁμοίας μὲ τοῦ μαλλιοῦ καὶ προορίζεται κυρίως διὰ νὰ ἀναμιγνύεται μὲ ἄλλα νήματα· ἡ «Κωρπλέτα», ποὺ χρησιμοποιεῖται δι' ὀφάσματα τὰ ὁποῖα πλισσάρονται μονίμως, καὶ δι' ἠλεκτρικοὺς σκοπούς· ἔχει τοῦ ὅτι ἔχει ἐξαιρετικὰς μονωτικὰς ἰδιότητας καὶ ἀπορροφᾷ ἐλάχιστον ποσοστὸν ὑγρασίας· καὶ ἡ «Κωρλήν», ἡ ὁποία χρησιμοποιεῖται διὰ τὸ φοβράρισμα τῶν ἡμιστιλήρων κολλάρων καὶ μανικετοκουμπῶν, διὰ ζῶνες κ.ἄ. Τὸ συγκρότημα Κώρτολντ ἀπασχολεῖ σήμερα περισσοτέρους ἀπὸ 20.000 ἐργάτας εἰς τὰ 24 ἐν Βρετανίᾳ ἐργοστάσιά του, καὶ ἔχει εἰδικὸν τμῆμα — Ὀργανισμὸς Ἀναπτύξεως Χρήσεων — τοῦ ὁποίου ἔργον εἶναι ὁ συντονισμὸς καὶ ἡ ἐπέκτασις τῶν ἐργασιῶν. Ἡ ἕδρα τοῦ ἐν λόγῳ ὀργανισμοῦ εἶναι τὸ Μάντσεστερ, κέντρον τοῦ ἐμπορίου βάμβακος εἰς τὴν Βρετανίαν. Προσφέρει δωρεὰν τὰς ὑπηρεσίας του, διὰ τὴν ἐπίλυσιν διαφόρων προβλημάτων ἢ τὴν ἐξέτασιν νέων ἰδεῶν, πρὸς κάθε βιομηχανίαν ἢ καταναλωτήν, ὁ ὁποῖος ἔχει τὴν γνώμην ὅτι τὰ προϊόντα τοῦ συγκροτήματος Κώρτολντ μπορεῖ νὰ συντελέσουν εἰς τὴν βελτίωσιν τῶν βιομηχανικῶν μεθόδων.

ΕΞ ΑΦΟΡΜΗΣ ΤΗΣ ΑΠΟΦΑΣΕΩΣ ΤΟΥ ΔΗΜΟΤ. ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

Ἡ συμβολὴ τοῦ στρατηγοῦ Μαιζῶνος εἰς τὴν ἀπελευθέρωσιν τῆς Πελοποννήσου

Αἱ ὑπ' αὐτὸν δυνάμεις ἐξεδίωξαν τὸν Ἰμπραήμ

"Αρθρον τοῦ ταξιάρχου Π.Δ. κ. Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ

Ἡ ὁμιλία τοῦ φίλου Δημοτικοῦ Συμβούλου κ. Κώστα Τριανταφύλλου, στὸ Δημοτικὸ Συμβούλιο, σχετικῶς μὲ τὸν ρόλο τοῦ Γάλλου στρατηγοῦ Μαιζῶνος στὴν Πελοπόννησο, μοῦ δίνει ἀφορμὴ νὰ κάμω μερικὲς παρατηρήσεις πρὸς ἀποκατάσταση τῆς ἱστορικῆς ἀλήθειας.

Εἶναι περίεργο, πῶς, ὁ κ. Τριανταφύλλου, ποὺ διαβάζει καὶ ξέρει τὴν ἱστορία, χαρακτηρίζει τὸν ἀπελευθερωτικὸ ρόλο τοῦ στρατηγοῦ Μαιζῶνος καὶ τοῦ γαλλικοῦ ἐκστρατευτικοῦ σώματος στὴν Πελοπόννησο ὡς ἱστορικὴ πλάνη καὶ καυχᾶται γιὰ τὴν ἀποκατάσταση, τάχα, τῆς ἱστορίας καὶ τῆς ἀξιοπρεπείας τῆς πόλεως, ἀραδιάζοντας μερικὲς αὐθαίρετες γνώμες.

Ἡ συμβολὴ τοῦ στρατηγοῦ Μαιζῶνος στὴν ὁριστικὴ ἀπελευθέρωση τῆς Πελοποννήσου, ἀπὸ τοὺς Αἰγύπτιους ἀραπάδες καὶ τοὺς Τούρκους εἶναι μία ἱστορικὴ πραγματικότητα; καὶ ὄχι ἱστορικὴ πλάνη. Εἶναι σωστὸ ὅτι ἡ Πελοπόννησο ἀπελευθερώθηκε ἀπὸ τοὺς Τούρκους, ὕστερα ἀπὸ τόσες καὶ τόσες θυσίες τῶν προγόνων μας. Ἀπὸ τοὺς ἀραπάδες τοῦ Ἰμπραὴμ καὶ τοὺς Τουρκαραβανίτες ὅμως τὴν ἀπελευθέρωσαν τὰ γαλλικὰ στρατεύματα μὲ τὸν στρατηγὸ Μαιζῶνα καὶ τοὺς ἄλλους Γάλλους στρατηγοὺς Σνέϊντερ, Σεβαστιάνη καὶ Χιγκονέτο. Ἡ ἀπόβασις τοῦ γαλλικοῦ ἐκστρατευτικοῦ σώματος στὶς 17 Αὐγούστου 1828 στὸ Πεταλίδη ἀνάγκασε τὸν Ἰμπραὴμ νὰ ἐγκαταλείψῃ ὁριστικὰ τὴν Πελοπόννησο. Τὴ συνθήκη τῆς Ἀλεξανδρείας ποὺ ὑπέγραψε ὁ Κόδριγκτον, μὲ τὸν βασιλιὰ τῆς Αἰγύπτου, καὶ ποὺ προέβλεπε τὴν ἄμεση ἐκκένωση τῆς Πελοποννήσου ἀπὸ τοὺς Αἰγύπτιους φελλάχους, ὁ Ἰμπραὴμ τὴν ἔγραψε στὰ παλιά του τὰ παπούτσια. Προβάλλοντας διάφορες δυσκολίες, παρέμεινε στὴ χώρα, χωρὶς νὰ ἔχῃ διάθεση νὰ φύγῃ καὶ μόνο ὁ κίνδυνος τῆς συρράξεως μὲ τοὺς Γάλλους τὸν ἀνάγκασε νὰ ἐκκενώσῃ τὴν Πελοπόννησο στὶς 23 Σεπτεμβρίου.

Ὁ γαλλικὸς στρατὸς ἦλθε στὴν Πελοπόννησο ὡς ἐλευθερωτὴς καὶ ὄχι ὡς κατακτητής, ὅπως θέλει νὰ πιστεύῃ ὁ κ. Τριανταφύλλου ἐπικαλούμενος τὸν Βλαχογιάννη καὶ ἦλθε μὲ τὴν συγκατάθεση τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως καὶ ὕστερα ἀπὸ συμφωνία τῶν προστατίδων δυνάμεων.

Ἡ Γαλλία μπορεῖ νὰ ἀπέβλεπε καὶ στὰ δικά της συμφέροντα μὲ τὴν ἀποστολὴ στρατοῦ στὴν Πελοπόννησο. Ἡ ἐκστρατεία αὐτὴ ὅμως ἔγινε ὑπὸ τὴν πίεση τῆς γαλλικῆς κοινῆς γνώμης, ὕστερα ἀπὸ τὶς φρικαλεότητες τοῦ Ἰμπραὴμ σὲ βάρος τοῦ ἀμάχου πληθυσμοῦ καὶ ἰδιαίτερα τῶν γυναικοπαίδων, ποὺ κατὰ χιλιάδας, μεταφέρονταν μὲ αἰγυπτιακὰ καράβια στὰ δουλεμπορικὰ κέντρα τοῦ Καΐρου καὶ τῆς Ἀλεξάνδρειας καὶ εἶχε ὡς πρωταρχικὸ σκοπὸ τὴν ἀπελευθέρωση τῆς χώρας ἀπὸ τοὺς φρικαλέους τὴν ὄψη ἀραπάδες τοῦ Ἰμπραήμ.

Ὁ Μαιζῶν ὄχι μόνο ἔφερε συντόμως εἰς πέρας αὐτὴ τὴν ἀποστολή του, ἀλλὰ καὶ τὰ φρούρια τῆς Κορώνης, Μεθώνης, Νεόκαστρου, Χλουμουτσίου, Πατρῶν καὶ Ρίου, στὰ ὁποῖα ἐκυμάτιζε ἡ τουρκικὴ σημαία μὲ τὴν ἀνοχὴ τῶν προστατίδων δυνάμεων, τὸν ἠνάγκασε ὑπὸ τὴν ἀπειλὴν τῶν πυροβόλων του νὰ παραδοθοῦν. Ἡ κατάκτηση τοῦ φρουρίου τοῦ Ρίου μάλιστα, ἔγινε ὕστερα ἀπὸ στενὴ πολιορκία, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ σκοτωθοῦν καὶ νὰ τραυματισθοῦν ἀρκετοὶ Γάλλοι.

Μετὰ τὴν ἐκκαθάριση τῆς Πελοποννήσου ὁ Μαιζῶν δὲν ἐθεώρησε τὸ ἔργον του λῆξαν καὶ ἐζήτησε τὴν ἄδεια νὰ προχωρήσῃ καὶ πέρα ἀπὸ τὸν Ἰσθμὸ γιὰ νὰ ἐλευθερώσῃ καὶ τὴν Στερεὰ Ἑλλάδα, ἀλλὰ δὲν τοῦ τὸ ἐπέτρεψεν οἱ Ἄγγλοι. Ἡ παραμονὴ τοῦ γαλλικοῦ στρατοῦ στὴν Πελοπόννησο καὶ μέχρι τοῦ Μαΐου τοῦ 1829 ὀφείλεται στὴν ἐπιθυμία τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως; ἀλλὰ καὶ στὴν ἀνάγκη ν' ἀποκατασταθῇ ἡ τάξη, ποὺ κινδύνευε νὰ διασαλευθῇ ἀπὸ τοὺς; ἰδίους τοὺς; Ἕλληνας, λόγῳ τῶν δικτατορικῶν τάσεων τοῦ κυβερνήτου. Οἱ ἐλάχιστοι Γάλλοι στρατιῶτες ποὺ παρέμειναν, ἔμειναν ὕστερα ἀπὸ παράκλησιν τῆς κυβερνήσεως, ἡ ὁποία εἰς ἔνδειξιν εὐγνωμοσύνης πρὸς τὸν στρατὸ τοῦ Μαιζῶνος, ἐψήφισε, νόμο νὰ ἀναγερθῇ μνημεῖο στὸ Πεταλίδη, ὅπου ἔγινε ἡ ἀπόβασις τῶν γαλλικῶν στρατευμάτων.

Τὸ γεγονὸς ὅτι ὁ Μαιζῶν, ἔτυχε θερμῆς ὑποδοχῆς ἀπὸ τὸν πληθυσμὸ τῆς Πελοποννήσου στὰ διάφορα μέρη ποὺ ἐπεσκέφθη λίγες ἡμέρες πρὸ τοῦ ἀναχωρήσεώς του γιὰ τὴν Γαλλία, εἶναι ἀρκετὸ γιὰ νὰ μᾶς πείσῃ ὅτι ὁ ρόλος του ὡς ἀπελευθερωτοῦ τῆς Πελοποννήσου, δὲν ἀποτελεῖ ἱστορικὴ πλάνη, ἀλλὰ ἱστορικὴ ἀλήθεια.

Τὸ ἄλλο γεγονὸς ὅτι ὁ κυβερνήτης ἔδειξε κάποια ἀδιαφορία ὅταν τὸν ἐπεσκέφθηκε ὁ Μαιζῶν, δὲν εἶναι σοβαρὸ ἐπιχείρημα γιὰ νὰ ὑποστηριχθῇ ἡ ἄποψη ὅτι ὁ γαλλικὸς στρατὸς δὲν ἔκαμε τίποτε γιὰ τὴν Πελοπόννησο. Κάτι τέτοια τὰ ἐσυνήθιζε ὁ Καποδίστριας, γιατὶ τὸ ἴδιο ἔκαμε καὶ στὸν Μαυροκορδάτο καὶ στὸν στρατηγὸ Μεταξᾶ ἀναγκάζοντάς τους νὰ ὑποβάλλουν τὴ παραίτησή τους. Ἀνόμη ἔτσι ψυχρὰ ἐφέρθη καὶ στὸν Γάλλο στρατηγὸ Φαβιέρο, ποὺ ἔδωκε ὁλόκληρο τὸν ἑαυτό του γιὰ τὴν ἀπελευθέρωση τῆς Ἑλλάδος, καὶ τὴν ἀγάπησε πιὸ πολὺ ἀκόμη καὶ ἀπὸ μερικοὺς Ἕλληνας.

Δὲν νομίζω σοβαρὸ ν' ἀσχοληθῇ μὲ τὸ εὐτράπελο ἡμερολόγιο τοῦ Γάλλου ἀξιωματικοῦ ποὺ ἐπικαλεῖται ὁ κ. Τριανταφύλλου γιὰ τὴν καλλιπάρειο «Κοκόνα» καὶ τὸ τσαρδάκι της ποὺ τοῦ ἔβαλε φωτιὰ κάποιος Γάλλος φαντάρος. Ἀκόμη δὲν θεωρῶ σοβαρὸ τὸ γεγονὸς ποὺ ἀναφέρει ὁ ἴδιος ἀξιωματικός, ὅτι ὁ Γάλλος στρατηγὸς Σνέϊντερ ἐπέβαλε νὰ γίνεται δίσκος στὶς ἐκκλησίες γιὰ τὸν φιλέλληνα Βασιλιᾶ τῆς Γαλλίας Κάρολο τὸν Α'. Δὲν ξέρουμε ἂν ἐπέβαλε αὐτὸ ὁ Σνέϊντερ ἢ οἱ δεήσεις ὀφείλονταν στὴν πρωτοβουλία τοῦ κλήρου σ' ἔνδ